

Bennekom 11 juni Sacramentsdag

Overweging Pastor John Rademakers

Bijbellezingen Deuteronomium 8,2-3.14b-16a; Johannes 6, 51 – 58

Bij onze viering van Sacramentsdag mogen we stil staan bij wat het betekent deel te nemen aan de maaltijd van De Heer zoals die vormt krijgt in Eucharistie en communieviering. In Jezus leven heeft maaltijd houden een eigen betekenis. Jezus houdt maaltijd met allerlei mensen. Met vrienden zoals in het verhaal over Lazarus, Maria en Marta, met mensen uit hogere kringen maar ook met mensen, waarbij anderen hun bedenkingen hebben.

Jezus krijgt verwijten: Hij eet met tollenaars met zondaars, hij houdt van een goed glas wijn.

Jezus laat zich zien als iemand die in Gods naam geen grenzen trekt bij het maaltijd houden. Jezus is met name betrokken bij hen die bevrijding nodig hebben: geestelijk, lichamelijk, mensen die zwak, misdeeld zijn, buiten de groep gevallen door eigen schuld of die van anderen.

Jezus gaat niet alleen bij velerlei mensen aan tafel, maar juist bij gelegenheid van maaltijden laat Jezus zien, wat hem ter harte ging.

Zoals bij een maaltijd in het huis van een vooraanstaande Farizeeër.

Jezus is uitgenodigd waar kennelijk ook een man aanwezig is die lijdt aan hongerodeem. Een maaltijd met daarbij iemand met zo'n ziekte.

Men houdt Jezus tijdens de maaltijd echt in de gaten: het is sabbat, Wat zal Jezus doen de sabbat ontheiligen want op sabbat moet je rusten maar deze zieke dan?

Jezus kiest partij en maakt duidelijk dat je de sabbat juist heiligt door de man te helpen, te genezen. Niemand wordt uitgesloten.

Dat blijkt als in het verhaal Jezus tot zijn gastheer zegt: wanneer U een maaltijd houdt, nodig dan niet uw vrienden uit of verwanten of uw rijke

buren, want die kunnen u op hun beurt inviteren en dan krijgt U gewoon terug wat U geeft

Nee vraag liever bedelaars en mismaakten, lammen blinden en U zult gelukkig zijn want zij hebben niets om U mee te belonen .

Eigenlijk zegt Jezus tegen de gastheer: U kunt mij niet alleen uitnodigen, ik neem altijd de mijnen mee, de vernederden, de mensen in het donker. Je hebt er veel werk aan en je krijgt er niets voor terug.

Later pas krijg je er iets voor terug.

En dát zegt Jezus tegen zijn gastheer!.....

Hoe zouden wij nu reageren.

Wij vinden het toch ook maar wat vreemd om de mensen die Jezus opsomt aan tafel uit te nodigen, U en ik hebben daar toch ook onze aarzelingen bij, houden misschien liever de boot af.

Van de andere kant zien we hoe mensen al dan niet vanuit een kerkelijke achtergrond zich inzetten om maaltijden te organiseren voor dak en thuislozen of voor mensen die met een maaltijd bij hun armoede of eenzaam leven worden geholpen.

We zouden dit een hedendaagse vorm mogen noemen waarin we laten zien dat kerk-zijn gelovig zijn een gezicht krijgt in onze maatschappij.

Gelovig - en ons kerk-zijn is meer dan binnenkerkelijk bezig zijn.

Het is ook met alle mensen van goede wil ons inzetten voor meer humaniteit waarbij we vooral de kwetsbare onder ons, de hand reiken

Daarom is Sacramentsdag een uitnodiging om ons bewust te worden wat deelnemen aan de maaltijd van de Heer ons eigenlijk wil zeggen.

Dat wordt met name duidelijk als we kijken naar Jezus laatste maaltijd met zijn vrienden Daar maakt Jezus met de voetwassing helemaal duidelijk wat Hij tijdens zijn leven heeft verkondigd en uitgedragen in woord en daad.

Leven vanuit een totale dienstbaarheid .

Dat vormt de inspiratie om Jezus zelf te blijven zien als het levende brood voor ons allen.

Wil je echt leven, neem dan het levensbrood dat ons in Jezus wordt gegeven, breek en deel met elkaar het leven in dienstbaarheid.

Daar serieus op ingaan is niet eenvoudig zo blijkt uit het evangelieverhaal: Hoe kan hij ons zijn vlees te eten geven horen we tegenstanders zeggen. Gaat dat niet al te ver??

Is dat niet erg overtrokken. , worden we dan niet overvraagd, Deze Bijbelwoorden roepen ook vandaag de dag soms weerstand op.

In een gesprek met jongeren kwam naar voren: ik wil best te communiegaan : maar de woorden lichaam van Christus en bloed van Christus komen mij veel te realistisch voor: doet me denken aan

kannibalisme dat kan toch niet de bedoeling zijn van Jezus woorden .

De Bijbelse taal: want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank, brengt tot uitdrukking dat we Jezus leven en dood, serieus nemen Jezus wil er daadwerkelijk voor ons zijn, dat heeft Jezus willen

uitspreken met de woorden dit is mijn lichaam, dit is mijn bloed, dat ben ik zo geef ik mij aan jullie .

Daar gaat het om, dát mogen we als realiteit beleven en vieren, als brood voor onderweg als een blijvende inspiratie om in ons leven gestalte te geven wat Jezus zelf gedaan heeft telkens weer en onophoudelijk .

Eucharistievieren wordt dan vieren wat eigenlijk zou moeten:

maaltijd houden met iedereen zonder uitzondering, zonder te letten op rang of stand op bezit of armoede , ziek of gezond.

Iedereen mag er welkom zijn, want ieder mens mag gezien worden als kind van God , ongeacht zij of haar maatschappelijke status of wat dan ook.

Hier mag het brood gebroken worden en gedeeld met iedereen en zo laten we in onze viering zien waar het op aan komt.

Wat in onze dagelijkse praktijk maar moeizaam lukt, wordt hier gevierd telkens weer opnieuw.

Als uitdaging maar ook als voorproefje van wat het ooit worden zal.

Dat komt met name tot uitdrukking in de woorden: Lichaam van Christus.

Woorden die we horen wanneer wij het heilig brood ontvangen

Maar er is meer "Lichaam van Christus" is ook een aanduiding voor de gemeenschap van Jezus volgelingen. zoals we hier mogen samenzijn

Als gelovige gemeenschap, kerk zijn, lichaam van Christus zijn , dat is nogal wat.

Het is een pracht naam, die inderdaad ergens voor staat,

Maar lang niet alles is volmaakt er moet nog heel wat gebeuren wil het echt goed zijn naar Gods bedoeling.

Ook het Lichaam van Christus, zoals wij dat in onze kerk ervaren, heeft steeds behoefte aan verdere vervolmaking, aan uitzuivering van wat in de loop der tijd of door menselijk te kort is aangeslibd.

Toch mogen we de kerk het lichaam van Christus noemen , met een veelheid van functies die zoals in het gewone lichaam op elkaar zijn aangewezen. Zoals Paulus elders zegt, niet alles kan oog of oor zijn voet of hand, maar ieder heeft zijn taak en de ander nodig.

Willen we dat blijven waarmaken dan is de verbondenheid het proeven van wat Jezus leven dood en verrijzenis voor ons betekent van levensbelang.

En zo klinken dan bij het ontvangen van het heilig Brood als Christus Gave de woorden : " Lichaam van Christus"

Daarmee wordt niet alleen naar Jezus verwezen maar ook naar wat wij zelf zijn

indachtig de woorden van de H. Augustinus de bisschop van Hippo in Noord-Afrika die het ontvangen van het Heilig Brood van de Eucharistie aanduidde als :

Ontvangt wie ge zijt en wordt wie ge ontvangt: Lichaam van Christus.
Woorden waarmee ook wij ook nog steeds uitgenodigd mogen zijn om waar te maken wat in Jezus leven ten einde toe werkelijkheid is geworden.....

dat elk mens als kind van God er mag zijn , vandaag en hier en nu
Amen